EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 30.5.2013
SWD(2013) 188 final

PRACOVNÍ DOKUMENT ÚTVARŮ KOMISE

SOUHRN POSOUZENÍ DOPADŮ

Průvodní dokument k

návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o navracení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území členského státu (přepracované znění)

{COM(2013) 311 final}
{SWD(2013) 189 final}

PRACOVNÍ DOKUMENT ÚTVARŮ KOMISE

SOUHRN POSOUZENÍ DOPADŮ

Průvodní dokument k

návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o navracení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území členského státu (přepracované znění)

1. VYMEZENÍ PROBLÉMU

Cílem směrnice 93/7/EHS ze dne 15. března 1993 o navracení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území členského státu[1] je zaručit navrácení některých národních kulturních pokladů neoprávněně vyvezených z území členského státu ode dne 1. ledna 1993.

Vnitrostátní orgány pověřené prováděním směrnice (dále jen „ústřední orgány“) tuto směrnici vnímají jako nástroj nezbytný pro zachování národního dědictví. Tyto orgány nicméně kritizují omezenou účinnost směrnice v případech dosahování navrácení některých kulturních statků označených jako „národní kulturní poklad umělecké, historické nebo archeologické hodnoty“ podle vnitrostátních právních předpisů nebo správního řízení ve smyslu článku 36 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „národní kulturní poklad“).

Posouzení dopadů určuje tři hlavní příčiny:

1. podmínky, které musí kulturní statky označené jako „národní kulturní poklad“ splňovat, aby mohly být předmětem navrácení, tzn. musí náležet navíc do jedné z patnácti kategorií uvedených v příloze (například archeologické předměty, obrazy, malby, rytiny nebo archivy) a splňovat požadavek na minimální stáří (50, 75 či 100 let) a/nebo na minimální finanční limit (hodnota ve výši 15 000, 30 000, 50 000 či 150 000 EUR);
2. jednoletá lhůta pro uplatnění nároku na navrácení je krátká;
3. náklady na odškodnění vlastníka. Směrnice stanoví, že soud zajistí vlastníkovi poskytnutí odškodnění, pokud vlastník poskytoval kulturnímu statku po dobu nabytí nezbytnou péči. Při uplatňování v členských státech může být poskytnutí odškodnění (a/nebo jeho výše) za podobných okolností předmětem různých rozhodnutí. Z tohoto ustanovení by pramenila nejistota, a pro některé členské státy by tak mohlo být navrácení obtížnější, ne-li nemožné.

Vzhledem k problémům spojeným s navracením musí vnitrostátní orgány často využívat mechanismů stanovených mezinárodní úmluvou UNESCO z roku 1970 o opatřeních k zákazu a zamezení nedovolenému dovozu, vývozu a převodu vlastnictví kulturních statků a/nebo úmluvou UNIDROIT z roku 1995 o odcizených nebo nelegálně vyvezených kulturních statcích[2].

---

[1] Směrnice Rady 93/7/EHS ze dne 15. března 1993 o navracení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území členského státu, Úř. věst. L 74, 27.3.1993, s. 74, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/100/ES ze dne 17. února 1997, Úř. věst. L 60, 1.3.1997, s. 59, a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/38/ES ze dne 5. června 2001, Úř. věst. L 187, 10.7. 2001, s. 43.

[2] Tyto úmluvy neratifikovaly všechny členské státy Evropské unie: úmluvu UNESCO z roku 1970 ratifikovalo 22 členských států a úmluvu UNIDROIT z roku 1995 pak 13 členských států.

2. ANALÝZA SUBSIDIARITY

Článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) umožňuje Unii přijmout opatření k usnadnění fungování vnitřního trhu se zbožím, což se týká i kulturních statků.

Stanovení pravidel týkajících se navracení představuje způsob usnadnění uvedeného fungování. Unie však nemá pravomoc určit národní kulturní poklad či stanovit druhy vnitrostátních soudů příslušných pro řízení o navrácení.

Vzhledem k tomu, že jednotlivým opatřením členských států v oblasti navracení mohly bránit rozdíly ve vnitrostátních pravidlech, doprovázelo vytvoření vnitřního trhu přijetí směrnice 93/7/EHS.

Z důvodu přeshraničního rozměru neoprávněného vývozu kulturních statků je jednání v této věci na úrovni Unie vhodnější a umožňuje navrácení neoprávněně vyvezených kulturních statků, které se nacházejí na území jednoho z členských států. Během veřejné konzultace vyjádřila velká většina ústředních orgánů a zástupců veřejného sektoru podporu opatření na úrovni Unie, jehož cílem by bylo zlepšení systému navracení kulturních statků označených jako „národní kulturní poklad“. Naopak většina občanů a soukromých subjektů nepovažovala opatření na úrovni Unie k zajištění navrácení kulturních statků označených jako „národní kulturní poklad“ za nutné.

3. CÍLE

Obecným cílem této iniciativy je přispět v rámci vnitřního trhu k ochraně kulturních statků. Specifickým cílem je umožnit členským státům dosáhnout navrácení kulturních statků označených jako „národní kulturní poklad“ neoprávněně vyvezených z jejich území od roku 1993.

Provozními cíli této iniciativy je zvýšit počet navrácených kulturních statků označených jako „národní kulturní poklad“ a snížit náklady spojené s těmito navráceními.

Tyto cíle jsou v souladu se závěry Rady Evropské unie ze dne 13. a 14. prosince 2011, která doporučila Komisi podpořit členské státy v zájmu účinné ochrany kulturních statků za účelem prevence a potírání obchodu s nimi a v případě potřeby podpory doplňujících opatření.

4. MOŽNOSTI POLITIKY

Možnosti strategie vznikly na základě těchto předpokladů:

- volný pohyb kulturních statků je základní zásadou zakotvenou ve Smlouvě (SFEU). Tato Smlouva rovněž uznává právo členských států tuto svobodu omezit za účelem ochrany kulturních statků označených jako „národní kulturní poklad“,
- definice toho, na co se pojem „národní kulturní poklad“ vztahuje, i související ochranná opatření zůstávají v pravomoci každého členského státu,
- pouze členský stát má právo podat žalobu na navrácení nezávisle na formě vlastnictví kulturního statku (veřejné nebo soukromé),
- směrnice se nedotýká aspektů vlastnictví kulturního statku, o jehož navrácení se žádá, v souladu s článkem 345 SFEU.

Zpráva neposuzovala možnosti, které nespadají do pravomoci Unie nebo nejsou v souladu s ustanoveními Smlouvy (SFEU).

Vedle **základního scénáře „zachování současné situace“ (možnost 1)** byly zkoumány tyto možnosti[3]:

Možnost 2: podpora využívání společných nástrojů mezi ústředními orgány

Komise by navrhla použití nástroje založeného na informačních technologiích za účelem zlepšení správní spolupráce a konzultací mezi ústředními orgány.

Možnost 3: revize směrnice 93/7/EHS

Směrnice 93/7/EHS ve znění směrnic 96/100/ES a 2001/38/ES by byla zrevidována s cílem i) rozšířit její oblast působnosti na všechny kulturní statky označené členskými státy jako „národní kulturní poklad“, ii) prodloužit lhůty pro uplatnění nároku na navrácení a přezkoumání, zda nalezený předmět představuje kulturní statek, a iii) sblížit podmínky týkající se odškodnění vlastníka.

Možnost 4: podpora členských států v ratifikaci a provádění úmluvy UNESCO z roku 1970 o kulturních statcích

Komise by zahájila informační kampaň, jejímž cílem by bylo zvýšit povědomí členských států o přínosu ratifikace, případně provádění úmluvy UNESCO z roku 1970[4].

5. POSOUZENÍ DOPADŮ

Žádná z výše uvedených možností v zásadě nemá dopad na tvorbu pracovních míst, životní prostředí, konkurenceschopnost nebo listinu základních práv.

Uvedené možnosti mají dopad na zachování národního kulturního dědictví, neboť existence účinných mechanismů navracení je pro toto zachování důležitou podmínkou.

Možnosti 1, 2 a 3 mají rovněž dopad na dobré fungování vnitřního trhu, protože přispívají ke sladění volného pohybu kulturních statků s ochranou národního kulturního pokladu. U možnosti 3 existuje pravděpodobnost dopadu na některé subjekty působící na trhu s uměním, jako jsou obchodníci se starožitnostmi nebo aukční síně, u nichž se většinou jedná o malé a střední podniky.

Posouzení možností má spíše kvalitativní povahu.

5.1. Možnost 1: základní scénář „zachování současné situace“

Tato možnost by nereagovala na žádosti ústředních orgánů o přetvoření směrnice do podoby nástroje, který by sloužil k účinnějšímu navracení všech kulturních statků označených jako „národní kulturní poklad“.

Z výsledků veřejné konzultace je patrné, že 61,02 % respondentů ze soukromého sektoru se domnívá, že směrnice odpovídá potřebám členských států v oblasti navracení národního kulturního pokladu. Tento názor sdílí naopak pouze 20,83 % respondentů z veřejného sektoru.

---

[3] Od dalších možností, jako například: i) ratifikace úmluvy UNESCO z roku 1970 a úmluvy UNIDROIT z roku 1995 ze strany Unie, ii) určení strategie Unie, jejímž cílem by byla ratifikace úmluvy UNIDROIT všemi členskými státy, iii) nahrazení směrnice 93/7/EHS nařízením a iv) zrušení směrnice 93/7/EHS, se upustilo již v počátečních fázích posuzování různých řešení z důvodu proveditelnosti.

[4] Stránky UNESCO obsahují podrobné informace o provádění úmluvy UNESCO z roku 1970 22 členskými státy a o opatřeních přijatých v rámci potírání nedovoleného obchodu. http://www.unesco.org/new/fr/culture/themes/movable-heritage-and-museums/illicit-traffic-of-cultural-property/1970-convention/examination-of-national-reports/#c280797

Komise nemá k dispozici obecné údaje o provozních nákladech spojených s používáním směrnice. Administrativní zátěž spojená se zprávou o používání směrnice vypracovávanou každé tři roky se odhaduje na 55 000 EUR, což představuje roční zátěž kolem 18 000 EUR[5].

5.2. Možnost 2: podpora využívání společných nástrojů mezi ústředními orgány

V průběhu hodnocení směrnice ústřední orgány zaznamenaly postupné zlepšení, ale upozorňují, že by jejich kontakty nebyly příliš strukturované, především z důvodu chybějícího společného systému pro konzultace a jazykových překážek.

Tato možnost by za účelem usnadnění správní spolupráce a výměny informací mezi ústředními orgány, předpokládala využití systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (dále též „systém IMI“). Tento nástroj vytvořený Komisí je dostupný na internetu a nevyžaduje instalaci žádného programu. Jedná se o zabezpečenou mnohojazyčnou aplikaci, která umožňuje rychlou výměnu informací mezi příslušnými orgány. Obsahuje systém elektronického oznamování, standardizované formuláře ve všech jazycích, seznamy předpřeložených otázek a odpovědí a součástí je i nástroj pro strojový překlad a mechanismus pro sledování zadaných žádostí.

Používání systému IMI by vyžadovalo vytvoření modulu *ad hoc* přizpůsobeného potřebám směrnice.

Takovýto nástroj by usnadnil používání směrnice a měl by pozitivní dopad na počet navrácení, zejména těch, jichž je dosaženo smírnou cestou.

Během veřejné konzultace vyjádřila třetina zástupců veřejného sektoru názor, že posílení správní spolupráce a konzultace je řešením, které nejlépe usnadní navracení národního kulturního pokladu. Naopak 61,02 % respondentů ze soukromého sektoru zastává názor, že stávající situace se nemá měnit a že posílená spolupráce není pro navracení národního kulturního pokladu potřeba.

Náklady na vytvoření modulu *ad hoc* a provoz a údržbu systému IMI by byly hrazeny z rozpočtu Unie. Komise rovněž zorganizuje odbornou přípravu nezbytnou pro zavedení modulu a jeho následné dobré fungování.

Náklady na provoz systému IMI, včetně lidských zdrojů (uživateli systému IMI na vnitrostátní úrovni by měly být v zásadě tytéž osoby, které se této záležitosti již věnují), poskytování odborné přípravy různým uživatelům, propagace a technické pomoci, jakož i správy systému na vnitrostátní úrovni, by hradily členské státy. Díky systému IMI by administrativní zátěž spojená s vnitrostátní zprávou o používání směrnice povinně vypracovávanou každé tři roky mohla klesnout na 27 500 EUR za každé tři roky; roční administrativní zátěž by tak činila přibližně 9 000 EUR.

5.3. Možnost 3: revize směrnice 93/7/EHS

Cílem této možnosti by bylo revidovat současný stav a při té příležitosti přistoupit ke konsolidaci směrnice 93/7/EHS ve znění směrnic 96/100/ES a 2001/38/ES.

Tato možnost by v zásadě mohla vyřešit hlavní důvody omezené účinnosti směrnice při dosahování navracení národního kulturního pokladu. Zohlednila by opakované žádosti ústředních orgánů a byla by v souladu s doporučením Rady Evropské unie z prosince 2011, podle něhož by Komise měla podpořit doplňující opatření v zájmu účinné ochrany kulturních statků.

---

[5] http://adminburden.sg.cec.eu.int/calculator.aspx

Z veřejné konzultace vyplývá, že většina respondentů z veřejného sektoru se domnívá, že v zájmu dosažení účinného navracení národního kulturního pokladu je potřeba jednat buď prostřednictvím samostatné revize směrnice, nebo revizi spojit s jinými řešeními, například se zlepšením správní spolupráce. Naopak ze soukromého sektoru se vyslovilo pro revizi směrnice pouze 22,03 % respondentů.

5.3.1. Rozšíření oblasti působnosti směrnice

Rozšíření oblasti působnosti směrnice na všechny kulturní statky označené jako „národní kulturní poklad“, bez ohledu na obecné kategorie, finanční limity a/nebo minimální stáří, by mělo mít vysoce pozitivní dopad na ochranu kulturního dědictví členských států. Taková změna by umožnila členským státům požadovat navrácení všech kulturních statků označených jako „národní kulturní poklad“ neoprávněně vyvezených z jejich území od roku 1993.

Obava, že zrušení limitů a/nebo kategorií kulturních statků může ovlivnit počet žádostí o navrácení, nesmí být v žádném případě důvodem pro nesouhlas s touto změnou, neboť zvýšení počtu navrácení je cílem, kterého se tato iniciativa snaží dosáhnout.

Většina ústředních orgánů se shoduje na nutnosti rozšířit oblast působnosti směrnice. Zatímco návrh na snížení finančních limitů se těší široké podpoře, setkávají se návrhy na revizi minimálního stáří, doplnění kategorií nebo zrušení přílohy s podporou vlažnější. V rámci veřejné konzultace[6] se zástupci veřejného sektoru vyjádřili takto: i) 25 % podporuje snížení finančních limitů, ii) 50 % podporuje zrušení minimálního stáří a iii) 25 % podporuje zrušení přílohy.

5.3.2. Prodloužení lhůt pro uplatnění nároku na navrácení a přezkoumání kulturního statku

Prodloužení těchto lhůt by zohlednilo složitost přeshraničních vztahů, aniž by zanedbávalo povinnost žádajícího státu na poskytnutí nezbytné péče. Tyto změny by umožnily žádajícímu státu jednat za nejlepších podmínek, a tudíž zvýšit pravděpodobnost na úspěšné navrácení dotčeného kulturního statku.

Tyto změny by tak měly pozitivní dopad na počet žalob na navrácení, které by mohly být podány úspěšně. Příznivější podmínky pro řízení o navrácení by také měly odrazující účinek na vlastníka kulturního statku, což by se mohlo projevit zvýšením počtu navrácení dosažených smírnou cestou.

Pro prodloužení těchto lhůt se vyslovila velká většina ústředních orgánů a 80 % zástupců veřejného sektoru dotázaných na tuto záležitost v rámci veřejné konzultace.

5.3.3. Sblížení podmínek odškodnění

Aby se zamezilo poskytování odškodnění některým vlastníkům, kteří nejednali v dobré víře či s „nezbytnou péčí“, bylo by třeba změnit směrnici tak, aby i) uváděla kritéria pro jednotný výklad pojmu „nezbytná péče“ poskytovaná vlastníkem a ii) upřesňovala, že vlastník musí prokázat, že uvedenou péči po dobu nabytí kulturního statku poskytoval.

Jednotná kritéria by vnitrostátním soudům usnadnila posuzování okolností. Skutečnost, že by důkazní břemeno leželo na účastnících trhu, by je také motivovala k systematickému provádění vhodných kontrol původu kulturních statků při jejich nabytí, což by odrazovalo od obchodování s předměty pochybného původu.

[6] http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/internal-market-for-products/cultural-goods/results_public_consultation_cultural_goods_en.htm

Tyto změny by měly významný pozitivní dopad na počet navrácení a na prevenci a potírání neoprávněného obchodu s kulturními statky, zejména ve státech, které dopadem neoprávněného obchodu nejvíce trpí.

Většina ústředních orgánů považuje za nezbytné sblížit kritéria pro stanovení pojmu nezbytná péče poskytovaná vlastníkem; avšak pouze menšina si přeje, aby směrnice upřesňovala, že důkazní břemeno spojené s prokázáním této péče spočívá na vlastníkovi. V rámci veřejné konzultace se 40 % veřejného sektoru vyslovilo pro revizi směrnice a současně si přálo stanovení jednotných kritérií pro výklad pojmu „nezbytná péče“. Naopak se nepovažovalo za nutné, aby směrnice upřesňovala, na kom spočívá důkazní břemeno ve věci nezbytné péče.

Náklady spojené s provedením této možnosti by představovaly především náklady na provedení nové směrnice do vnitrostátního práva.

Administrativní zátěž spojená se zprávou o používání směrnice by se snížila na 11 000 EUR za rok vzhledem k tomu, že periodicita zpráv by se prodloužila na pět let.

5.4. Možnost 4: podpora členských států v ratifikaci a provádění úmluvy UNESCO z roku 1970

Komise by zahájila osvětovou a informační kampaň zaměřenou na členské státy, které úmluvu zatím nepodepsaly a/nebo ji nezačlenily do vnitrostátního práva.

Provádění úmluvy všemi členskými státy by do systému zavedeného směrnicí přidalo další mechanismus, což by zaručovalo: i) širší definici kulturních statků, které by měly být navraceny, ii) více času na požadování navrácení a iii) posílenou spolupráci mezi vnitrostátními orgány.

Tato možnost by měla pozitivní dopad na prevenci a potírání neoprávněného obchodu s kulturními statky, neboť úmluva stanoví mechanismy proti tomuto obchodu, a to konkrétně zřízení zvláštních vnitrostátních útvarů nebo povinnost obchodníků s uměním vést záznamy o původu předmětů. Lze však obtížně předvídat, kdy by k těmto ratifikacím a/nebo přijetí vnitrostátních zákonů, které úmluvu začleňují, došlo.

Tato možnost by nepřinesla řešení všech problémů spojených s navracením kulturních statků označených jako „národní kulturní poklad“, neboť úmluva umožňuje smluvním státům získat neoprávněně vyvezené kulturní statky zpět pouze tehdy, pokud je to v souladu s právem státu, ve kterém se kulturní statek nachází. Ve věci odškodnění vlastníka stanoví, že žádající stát poskytne odškodnění osobě, která je nabyvatelem v dobré víře nebo která legálně požívá vlastnictví dotčeného předmětu. Během veřejné konzultace vyjádřilo 16 % účastníků z veřejného sektoru a 27 % účastníků ze soukromého sektoru podporu této možnosti pro zvýšení počtu navrácení národního kulturního pokladu.

Podle dostupných údajů by se minimální náklady na osvětovou a informační kampaň vedenou ve všech členských státech pohybovaly v rozmezí 500 000 až 1 000 000 EUR.

Povinnost vypracovat zprávu o používání směrnice by vedla k tomu, že administrativní zátěž spojená s touto možností by se shodovala s administrativní zátěží základního scénáře.

6. POROVNÁNÍ MOŽNOSTÍ

Následující srovnávací tabulka představuje shrnutí kvalitativních dopadů jednotlivých možností:

Tabulka porovnávající jednotlivé možnosti

	Možnost 1	**Možnost 2**	**Možnost 3**	**Možnost 4**

	Zachování současné situace	Podpora společného nástroje mezi ústředními orgány	Revize směrnice 93/7/EHS	Podpora členských států v ratifikaci a provádění úmluvy UNESCO
Zvýšení počtu navrácení	0	+	++	+
Snížení nákladů na navrácení	0	+	++	0
Účinnost	0	+	++	+
Účelnost	0	+	++	-
Soulad s ostatními politikami Unie	0	+	++	+

Pozn.: velmi pozitivní (++); pozitivní (+); neutrální (0); negativní (-).

- Možnost 1, která představuje současný právní stav, by měla být odmítnuta. Hodnocení směrnice 93/7/EHS poukázalo na její omezenou účinnost při dosahování navracení kulturních statků označených jako „národní kulturní poklad“.
- Možnost 2 by účinně zvýšila počet navrácení, zejména pak smírnou cestou, prostřednictvím lepšího provádění směrnice.

Tato možnost se ukazuje být i účelnou, neboť většina nákladů spojených se systémem pro výměnu informací o vnitřním trhu by byla hrazena z rozpočtu Unie. Tato možnost by byla v souladu se strategií, jejímž cílem je zlepšit správu vnitřního trhu zintenzivněním správní spolupráce, a rovněž s doporučením Rady Evropské unie ze dne 13. a 14. prosince 2011 přijmout opatření na podporu akce členských států v zájmu ochrany jejich kulturního dědictví.

Tato možnost by přispěla k 50% snížení administrativní zátěže vzhledem ke zjednodušení sběru údajů nezbytných pro vypracování zpráv o používání směrnice, což by ročně představovalo snížení zhruba o 9 000 EUR oproti 18 000 EUR v rámci základního scénáře.

- Zdá se, že možnost 3 by nejúčinněji zvýšila počet navrácení a snížila jejich náklady.

Směrnice by byla pozměněna tak, aby se její oblast působnosti rozšířila na všechny kulturní statky označené jako „národní kulturní poklad“, což by zrušilo povinnost náležet do jedné z kategorií uvedených v příloze, veřejných sbírek nebo inventářů církevních zařízení. Kromě toho by žádající členský stát mohl požadovat navrácení za příznivějších podmínek a musel by vyplatit odškodnění pouze takovým vlastníkům, kteří prokáží, že poskytovali kulturnímu statku po dobu nabytí nezbytnou péči. Tato možnost by měla velmi pozitivní dopad na členské státy, jejichž kulturní dědictví je neoprávněným obchodem postiženo nejvíce.

Tato možnost by rovněž byla v souladu s doporučeními Rady Evropské unie z prosince 2011 a taktéž se závěry, které přineslo hodnocení směrnice.

Revize by byla též příležitostí ke zjednodušení práva Unie v této oblasti prostřednictvím přepracování směrnice 93/7/EHS ve znění směrnic 96/100/ES a 2001/38/ES.

Volba této možnosti by v zásadě přinesla náklady spojené s provedením nové směrnice, čímž by byla s ohledem na sledované cíle velmi účelná.

Prodloužení periodicity podávání zpráv o používání směrnice na pět let by snížilo administrativní zátěž o přibližně 7 000 EUR ročně, tedy o rozdíl mezi 18 000 a 11 000 EUR.

- Možnost 4 by účinně zvýšila počet navrácení, ale její dopad na náklady na navrácení by byl neutrální.

Tato možnost by sledovala doporučení Rady Evropské unie členským státům z prosince 2011 zvážit ratifikaci úmluvy a posílit spolupráci s UNESCO v oblasti prevence neoprávněného obchodu s kulturními statky.

Odhadované náklady na zahájení kampaně se vzhledem k nejistému splnění cílů zdají příliš vysoké. Zda členské státy úmluvu ratifikují a/nebo ji budou provádět, totiž záleží na ochotě jednotlivých států. Dopad této možnosti na snížení nákladů, konkrétně nákladů na odškodnění vlastníka a nákladů na administrativní zátěž, by byl navíc neutrální.

Z výše uvedené srovnávací analýzy vyplývá návrh sledovat přístup, který kombinuje dvě možnosti strategie s největším pozitivním dopadem na zvýšení počtu navrácení a snížení souvisejících nákladů:

- Možnost 3: revize směrnice 93/7/EHS, zejména s cílem rozšířit její oblast působnosti na všechny kulturní statky označené jako „národní kulturní poklad“, prodloužit lhůtu na přezkoumání a lhůtu pro uplatnění nároku na navrácení a sblížit podmínky pro odškodnění vlastníka.
- Možnost 2: podpora využívání systému pro výměnu informací o vnitřním trhu mezi ústředními orgány za účelem usnadnění správní spolupráce a konzultací při provádění směrnice.

Tato volba by navázala na výzvu Rady Evropské unie z prosince 2011 k přijetí doplňujících opatření v případě potřeby a na žádosti ústředních orgánů. Během veřejné konzultace mimo jiné třetina zástupců veřejných orgánů a subjektů upřednostnila kombinovaný přístup.

Kombinovaný přístup by umožnil další snížení administrativní zátěže spojené se zprávou o používání směrnice na 5 500 EUR za rok oproti administrativní zátěži v případě základního scénáře v roční výši 18 000 EUR.

7. MONITOROVÁNÍ A HODNOCENÍ

Upřednostňovaný přístup (kombinace možností 2 a 3) bude proveden prostřednictvím návrhu na přepracování směrnice 93/7/EHS, který by měly Evropský parlament a Rada Evropské unie přijmout řádným legislativním postupem.

Organizace systému monitorování a hodnocení nové směrnice by měla nejprve formu kontroly souladu vnitrostátních prováděcích opatření, kterou by provedla Komise. Toto monitorování by zakončila zpráva o posouzení používání nové směrnice po prvních pěti letech používání. Komise by tuto zprávu vypracovala na základě zpráv o používání, které po pěti letech poskytnou členské státy, a předala by ji Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru.

Hodnocení účinnosti revidované směrnice se bude poměřovat podle souboru ukazatelů, jako jsou například počet řízení o navrácení u vnitrostátních soudů, případy navrácení nařízené rozhodnutím soudu a navrácení, jichž bylo na základě jednání dosaženo smírnou cestou, nebo sledování žádostí o správní spolupráci mezi ústředními orgány.